

Isus creează lumea noastră

Programe și teme pentru Primii pași

„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.” Geneza 1:1

Isus creează lumea noastră

Temă: Isus este Creatorul nostru iubitor.

Cuprins

Sugestii pentru program.....3	Activități de sezon. 18
Carduri pentru program 6	Pana inspirației.....22
Cântec 17	

Resurse:

Multe dintre materialele folosite în acest program sunt disponibile la adresele de mai jos. De asemenea, materiale similare sau adiționale pot fi găsite pe site-uri ca: Oriental Trading, Amazon și Ebay.

Advent Source AS	adventsource.org
Adventist Book Center ABC	adventistbookcenter.com
Betty Lukens Felts BL	bettylukens.com
Kids' Ministries Press KMP	kidsministriespress.com
Little Folk Visuals LFV	littlefolkvisuals.com
My Bible First MBF	mybiblefirst.org
Well Done Crafts WDC	welldonecrafts.wordpress.com

Cărți de imnuri menționate

Little Songs for Living with Jesus

Little Voices Praise Him

Sabbath Songs for Tiny Tots – Cradle Roll

Pentru mai multe idei creative, vizitează pagina:

facebook.com/MyBibleFirst.

Sugestii

- Mai întâi, citește secțiunea intitulată „Pana inspirației”.
- Apoi, uită-te peste cardurile pentru program.
- La final, citește toate sugestiile pentru program.

Nu uita!

„Dumnezeu deține mai multe lumi care ascultă de legile Sale.” Iată-l, începutul creației lui Dumnezeu, care numără stelele, care a creat lumile (...) Popoarele dinaintea Lui sunt „ca o picătură de apă din vadră” și „ca praful pe o cumpănă...” Isaia 40:15

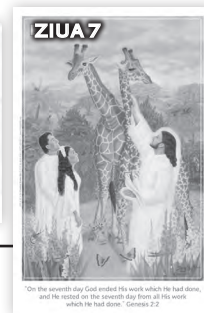
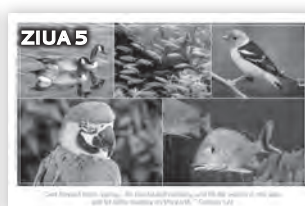
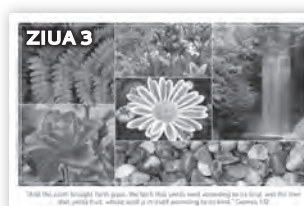
După pătrunderea păcatului în lume, doar lumea noastră nu mai trăiește după cel mai mare principiu al vieții – dependența și conlucrarea cu Dumnezeu. Îi suntem recunoscători „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” (Ioan 3:16)

Sugestii pentru program

Cercurile Creației

Păsări

Imagini cu crearea lumii

Aceste carduri sunt valabile pentru orice program. Folosește cardurile goale pentru notițe specifice grupei tale.

Cardul nr. 1 – Bine ați venit!

Asigură-te că este cineva prezent cu 15-20 de minute înainte de începerea Școlii de Sabat. Aranjarea camerei și planul pentru program ar trebui pregătite înaintea dimineții de Sabat.

Să ai un coș special care să conțină cărți cu imagini despre Sabat, jucării de pluș, imagini de colorat etc. pentru a bucura copiii matinali.

Începe la timp, chiar dacă este prezent doar un copil! Salută fiecare copil cu veselie!

Cardul nr. 2 – Mașinuțe / Biserică

Activități:

- Așază imaginea cu biserica pe podea, în mijloc. Copiii vor așeza mașinuțele de jur împrejurul bisericii.
- Copiii bat din palme sau sună din clopoței în timp ce cântă.

Variantă de biserică:

- O imagine cu o biserică, pe care o veți lipi pe un carton.

Cardul nr. 3 – Oglinda

Opțiuni:

- O oglindă

Cardul nr. 4 – O cutie sau o pungă de cadou

- Folosește o pungă mare de cadou sau o cutie de cadou. Scoate obiectele rând pe rând sau lasă-i pe copii să facă asta.
- Alege cântece și activități potrivite pentru fiecare obiect în parte!

Exemplu:

Obiect – fluture mare
Activitate – nod-fluture
Cântec – „Fluturii”

Cardul nr. 5 – Copii care se roagă

- Arată-le o imagine cu copii care se roagă.

Opțiune secundară:

- Arată-le o înregistrare cu copii care se roagă.

Cardul nr. 6 – Daruri

Începând din primii ani de viață, copiii pot fi încurajați să acorde atenție nevoilor altor persoane și să învețe ce înseamnă empatia.

O ocazie ideală pentru a face asta este timpul acordat *Veștilor misionare*.

- Pe lângă procedura obișnuită de strângere a darurilor, cei mici pot avea acasă borcane sau cutii (pe care părinții pot lipi un abțibild cu Isus) în care să strângă monede.
Amintește-le să aducă darul special pentru Sabatul al Treisprezecelea.
- Organizează un proiect special al Școlii de Sabat, de pildă, mâncare și haine pentru o familie nevoiașă.
Pregătește o cutie în care copiii pot pune lucruri săptămână de săptămână.
Pregătește o experiență simplă din *Veștile misionare*! Simplifică o istorisire din cele date de Conferință.
- O bucată mare de fetru și figurine din fetru cu copii din întreaga lume.
Alege un cântec potrivit!

Cardul nr. 7 – Biblie /Isus /Oameni

Arată-le copiilor o Biblie adevărată!

Variante pentru Isus:

- Isus din fetru
- O imagine cu Isus

Variante pentru oameni:

- Oameni din fetru
- Imagini cu oameni și animale

În timp ce cântați, pune-i pe copii să împreuneze mâinile și să le deschidă, așa cum deschid o Biblie.

Cardul nr. 8 – Exercițiu de numărare

Repetă cifrele o dată sau de două ori, apoi pune-i pe copii să țină mâinile și degetele în sus și arată spre ei în timp ce numără.

Cardul nr. 9/ZIUA 1 – Lumina

Acoperă un cerc cu o bucată de fetru negru. La momentul potrivit, dă-l la o parte. Sau arată-le copiilor poze cu Creațiunea.

Variante de lumină:

- Pe un băț lipește cercuri albe și negre. Copiii rotesc cercurile, arătând timpul zilei și timpul nopții.
- Steaguri: lipește panglici sau bucăți de pânză (roșii, portocalii, galbene, verzi, albastre și mov) pe un bețișor de lemn.
- Fă baloane de săpun pe care să le prindă copiii.

Cardul nr. 10/ZIUA 2 – Vânt /Apă /Pahare

Variante de vânt:

- Poți face vânt cu un carton mare.
- Copiilor le place să sufle în morișcă. Caută moriști fără imagini amuzante pe ele.

Apă:

- Dă fiecărui copil să bea niște apă.

Cardul nr. 11 /ZIUA 3 – Iarbă /Flori /Fructe

Variante pentru iarbă:

- Acoperă o bucată de polistiren cu lână verde sau cu un material verde. Copiii pot sta sau se pot rostogoli pe „iarbă”.
- Pune pe „pajiște” animale – vacă, oaie, cal – care să „pască iarba”.

Flori:

Flori de mătase colorate. Parfumează una dintre ele, ca s-o miroasă copiii. Atrage atenția asupra culorilor și formelor diferite ale florilor. Copiii „să culeagă” florile.

Variante de pomi fructiferi:

- Agață fructe în „copac” ca să le culeagă copiii.
- Umple un coș cu fructe. Copiii pun fructe în coș sau le scot din coș.
- Fructe /alune /legume din fetru

Cardul nr. 12/ZIUA 4 – Soare /Stele

Variante de soare:

- Agață un „soare” de tavan sau prinde-l de spalier ori de un perete.
- Ia o bucată de fetru, de culoare galbenă, și decupează un soare. Pune-l pe flanelograf.

Variante de stele:

- Lipește pe tavan sau pe perete abțibilduri în formă de stele.
- Decupează stele din fetru și lipește-le pe flanelograf.

Cardul nr. 13/ZIUA 5 – Pește/Păsări

Variante pentru pești:

- Un vas cu apă în care să pui câțiva pești de plastic.
- Pune pietre într-un recipient adânc. Adaugă puțină apă. Copiii aduc broaște-țestoase, rațe sau broaște din plastic pentru a le pune în apă.

Variante pentru pasăre:

- Păsări de pluș sau de plastic care scot sunete reale. Lasă-i pe copii să țină sau să atingă pasărea în timp ce ascultă cântecul ei.
- Păsări colorate din fetru.

Cardul nr. 14/ZIUA 6 – Animale/Oameni

Variante de animale:

- Imagini cu animale
- Animale de pluș
- Animale din fetru

Variante pentru oameni:

- Arată-le copiilor cum să modeleze omuleți din plastilină.
- Oameni din fetru: personaje biblice, copii din întreaga lume etc.

Cardul nr. 15/ZIUA 7 – Sabatul

Clopoței: Disponibili în magazine.

Bețișoare: Bețișoare cu filet

Cardul nr. 16 – Lecția biblică

Consultă ghidul pentru predarea lecției.

Alocă suficient timp lecției biblice.

Cercurile din fetru mari și viu colorate reprezintă o modalitate excelentă de a-i încuraja pe copii să-și găsească rapid un loc unde să se așeze.

Cardul nr. 17 – Pregătirea pentru biserică

Lasă câteva minute pentru ca cei mici să exerseze mersul pe vârfuri. Cu timpul, vocea ta blândă și comportamentul tău îi vor influența atât pe copii, cât și pe părinții lor să fie cuviincioși la plecare.

Cardul nr. 18 – Vizitatorii

Etichete de bun venit pentru vizitatori.

Întâmpină-i pe vizitatori la momentul potrivit după sosirea lor. Încurajează-i pe părinți să rămână. Dacă este posibil, dăruiește lecția biblică vizitatorilor (mai ales celor neadvențiști). Un cântec simplu și o etichetă de bun venit cu numele copilului sau un cartonaș cu versetul de memorat este oportun.

Cardul nr. 19 – Ziua de naștere

Zilele de naștere reprezintă o ocazie de a recapitula lecțiile în care Domnul poartă de grijă unui copil. Încercați să evitați activitățile specifice, adică tortul aniversar, cântecul tradițional „La mulți ani!” și cadourile împachetate. Păstrează ziua de naștere orientată spre Hristos. Puteți oferi un mic cadou (de exemplu, abțibildurile favorite). Încheiați cu o rugăciune.

Cardul nr. 20 – De luat acasă

- Luați acasă un lucru care vă amintește de lecție.

În deschidere:

- **Bun venit!**
- **Dă mâna cu copiii!**
- **Cântecel**

• **Mașini /Biserică**

(Copiii aduc mașini de jucărie la biserică)

- **Cântecel**

Cardurile pentru program pot fi printate și lipite pe carton. Aranjează și folosește cardurile în ordinea care răspunde cel mai bine nevoii voastre și timpului de la Școala de Sabat. Dacă trebuie să pleci pe neașteptate, asistentul sau instructorul poate continua fără probleme.

• **Oglindă**

(Fiecare copil se uită în oglindă în timp ce numele lui este cântat.)

- **Cântecel**

Pregătirea pentru rugăciune

- **Cutie sau pungă de cadou**

Flori, animale de pluș, produse alimentare din plastic etc.

Scoate obiectele pe rând. Vorbește-le copiilor despre „cadourile” speciale pe care ni le oferă Isus ca să fim fericiți.

- **Cântecel (Copiii bat din palme în timp ce cântă.)**

- **Băiat și fată rugându-se
(Arată-le imaginea!)**

Ce fac acești copii? Da, ei se roagă. Au ochii închiși? Țin mâinile împreunate? Stau pe genunchi? Da, sunt liniștiți și cuviincioși. Sunt gata să vorbească cu Isus. Sunt gata să spună: „Mulțumim, Isuse, pentru cadourile pe care ni le-ai dat!” Haideți să ne împreunăm și noi mâinile! Gata, acum urmează să vorbim cu Isus!

- **Cântecel**

ACTIVITATEA MISIONARĂ • DARURI

TEMĂ: Isus a creat lumea noastră

- **Biblia/Isus/Oamenii**

Am o Carte foarte specială cu istorisiri. Știți cum se numește? (Arată-le cartea.) Da. Este Biblia. Biblia este plină cu istorisiri minunate. Despre cine vorbesc povestirile din Biblie? Despre Isus. Prima istorisire ne spune că Isus a creat lumea aceasta mare pentru mămici și tătici, pentru băteii și fetițe, dar și pentru toate animalele care trăiesc în ea.

Haideți să deschidem Biblia și să ne uităm la câteva lucruri frumoase pe care le-a creat Isus pentru lumea noastră. Voi ce vedeți?

Cântecel

• Exercițiu

Când Isus a creat lumea noastră, i-a luat muuult, muuult timp? Nu! Isus a creat lumea noastră în șase zile. (Ridică șase degete.) Apoi, a mai creat o zi specială. Așadar, sunt șapte zile create de Isus! (Ridică al șaptelea deget.)

• Exercițiu (continuare)

Isus a făcut pământul acesta mare, rotund;

(Fă un cerc cu mâinile deasupra capului.)

El a făcut tot pământul și cerul.

(Rotește mâinile spre pământ, apoi deasupra capului.)

– Haideți să numărăm zilele –

Unu, doi, trei, patru, cinci, șase!

• ZIUA 1

Un cerc acoperit cu un material negru

Haideți să aflăm ce a făcut Isus în prima zi! Era foarte întuneric. (Arată-le cercul.) Acoperiți-vă ochii! Nu-i deschideți! Puteți vedea ceva? Nu! Când Isus a început să creeze lumea noastră, era întuneric beznă, nu vedeai nimic! Și era apă peste tot. Apoi, vocea puternică a lui Isus a spus: „Să fie lumină!” Dintr-odată, s-a făcut lumină. O lumină frumoasă și strălucitoare, numai bună ca să putem vedea! (Îndepărtează materialul.) Din momentul acela, a început să existe un timp pentru lumină și un timp pentru întuneric. Și Isus a spus: „Este bună!”

Cântecel

Varianta 1 – Cercuri: Îmi puteți arăta lumina și întunericul de pe cerul vostru?

Varianta 2 – Steaguri: Lumina ne ajută să vedem toate culorile dragute din lumea noastră. Ce culori vedeți pe steagul vostru? Sunteți bucuroși că Isus a făcut lumina ca să putem vedea? Haideți să spunem: „Îți mulțumim, Isus, pentru lumină!”

Varianta 3 – Baloane: Vedeți culorile baloanelor?

• ZIUA 2

Evantai / Apă / Pahare

Acum este timpul pentru ziua a doua. Adu-ți aminte, era apă peste tot. Isus știa că noi avem nevoie de aer pentru a respira. Așa că vocea frumoasă a lui Isus a rostit: „Să fie aer!” Deodată, a apărut aerul curat și proaspăt. Și Isus a zis „ Este bun!” Putem vedea aerul? Nu. Dar el există, iar noi îl putem simți.

Ridicați-vă în picioare, cu mâinile întinse deasupra capului. Trageți aer adânc în piept. (Copiii se așază pe scaune sau rămân în picioare, în timp ce instructorul le face aer.)

Cântecel

Știi ce era sub cer? Apă. Isus știa că vom avea nevoie și de apă. Apă cu care să ne spălăm mâinile. Apă în care să ne jucăm și apă de băut.

Cântecel

Sunteți recunoscători că Isus a făcut aerul și apa?

Să spunem: „Îți mulțumim, Isuse!” (Copiii să repete.)

• ZIUA 3

Iarbă / Flori / Fructe

Acum era ziua a treia. Isus a făcut lumina, apa și aerul. Dar nu era pământ pentru copaci și pentru florile frumoase, nici pentru iarba moale și verde. Era apă pretutindeni. Așa ca Isus a spus: „Să se arate uscatul!” Și ce credeți că s-a întâmplat? Brusca, pământul a ieșit din apă. Isus a vorbit din nou și, în momentul acela, pământul uscat a fost acoperit cu iarbă moale și verde, cu copaci înalți și flori frumoase. Și Isus a zis: „Sunt bune!”

Iarba

Isus a făcut iarba moale și verde pentru animale, pentru ca vacile, caii și oile să aibă cu ce să se hrănească. Și a făcut-o și pentru noi, ca să ne jucăm pe ea. Sunteți bucuroși că Isus a făcut iarba? Și eu sunt! Haideți să spunem: „Îți mulțumim, Isus, pentru iarbă!”

Cântecel

Florile

Florile frumoase pe care le-a creat Isus erau peste tot. Miroseau atât de dulce și erau atât de diverse și de colorate! Sunteți fericiți că Isus a făcut florile? Și eu sunt! Haideți să spunem: „Îți mulțumim, Isus, pentru florile frumoase!”

Cântecel

Copacii

A făcut Isus un singur tip de pom? Nu. A creat o mulțime de pomi. Cei mai mulți dintre ei făceau fructe delicioase. Erau pomi cu mere roșii, cu portocale suculente, cu pere delicioase, cu piersici dulci. (Arată-le copiilor diferite tipuri de fructe.) Sunteți bucuroși că Isus a creat copacii? Și eu! Haideți să-I spunem: „Îți mulțumim, Isuse, pentru copaci!”

Cântecel

Cântecel: Cine-a creat florile, florile, florile?

1. *Cine-a creat florile, florile, florile,
Cine-a creat florile din toate văile?*

*Domnul din cer, El a creat, florile, florile
El pe toate le-a pictat și le-a îmbrăcat!*

2. *Pentru cine Domnu-a creat florile, florile,
Pentru cine-a semănat cu flori câmpiile?*

*Pentru noi Domnul a creat, florile, florile,
Ca-n ele să vedem privind,
Mâna Domnului Sfânt..*

• ZIUA 4

Soare / Lună / Stele

Acum, era timpul pentru ziua a patra. Din nou, vocea puternică a lui Isus a vorbit: „Să fie luminători în întinderea cerului, care să despartă ziua de noapte!” Și luminătorii au apărut. Și Isus a zis: „Sunt buni!” (Copiii să repete.)

Ce luminător strălucitor vedem ziua pe cer? Da – este soarele mare, galben și rotund. Și ce luminători vedem noaptea pe cer? Da, luna strălucitoare și multe, multe stele sclipitoare.

Lumina soarelui

Avem nevoie de lumina caldă a soarelui? Da. Copacii și florile au nevoie de soare deoarece el le ajută să crească. Și nouă ne place să alergăm și să ne jucăm în lumina soarelui, nu-i așa? Sunteți bucuroși că Isus a făcut soarele? Și eu! Haideți să spunem împreună: „Îți mulțumim, Isus, pentru soare!”

Cântecel

Luna și stelele:

Când soarele strălucitor coboară și vine noaptea, ce luminători vedem strălucind pe cer? Da, luna și stelele strălucitoare. Isus dorește să știm că El ne iubește și se îngrijește de noi în tot acest timp. Trebuie să ne temem vreodată de întuneric? Bineînțeles că nu! Ne place întunericul. Să spunem împreună: „Îți mulțumim, Isus, pentru luna și stelele care strălucesc noaptea!”

Cântecel

• ZIUA 5

Peștii / Păsările

Venise timpul pentru ziua a cincea. Șșt! Liniște! Era atât de liniște, că puteai auzi vântul care adia ușor peste iarbă și peste frunze. Mai apoi, vocea lui Isus a rostit: „Să mișune apele de vieuitoare și să zboare păsări deasupra pământului și pe întinderea cerului”. Dintr-odată, au apărut pești înotând și sărind prin apă, și păsări care zburau și ciripeau prin aer. Isus a zis: „Sunt bune!” (Copiii să repete.)

Pești:

Acum, râurile, lacurile și marile oceane erau pline cu tot felul de viețuitoare. Ce viețăți găsim în apă?

Cântecel

Păsări:

Ascultați! Ce auziți? Da, este o pasăre cântând! Ce frumos e cântecul păsărilor! Haideți să spunem împreună: „Isus, îți mulțumim pentru cântecul frumos al păsărilor!”

Cântecel

• ZIUA 6

Animale / Om

Sosise ziua a șasea. Ce ar face Isus mai departe? Animalele. Isus a spus: „Să dea pământul animale de toate felurile și să se înmulțească.” Deodată, au apărut animale. Tot felul de animale. Și Isus a spus: „Sunt foarte bune!” (Să repete și copiii.)

Animale:

Cât de interesant trebuie să fi fost! Erau girafe înalte, mâncând frunzele copacilor, elefanți mari, rotindu-și trompele lungi, lei jucându-se cu micii, iepurii țopăind de colo-colo... Toate animalele erau prietenoase. Nu v-ar fi fost frică de niciun animal!

Cântecel

Omul:

Ce lume frumoasă crea Isus! Știi pentru cine o făcea? O făcea pentru oameni. Isus a spus: „Îi voi face pe oameni foarte speciali. Îi voi face capabili să poată iubi, așa cum iubesc Eu, și să fie blânzi, așa cum sunt Eu.” Isus dorea ca oamenii să fie fericiți în lumea pe care tocmai o făcuse.

Isus a luat țărână. (Arată-le copiilor țărâna.) Apoi, cu grijă, a modelat-o și a făcut un om cu mâini și picioare, cu cap, ochi, urechi și nas. (Arată-le.) În cele din urmă, Isus a suflat propria Lui suflare de viață în om și i-a dat viață.

Isus l-a numit pe om Adam. Apoi, Isus a făcut o femeie frumoasă care să fie soția lui Adam. Numele ei era Eva. Și Isus a spus: „Acesta este lucru foarte bun!” (Să repete și copiii.)

Adam și Eva au fost primii oameni de pe lumea noastră. Isus i-a iubit pe Adam și Eva. Și ei îl iubeau pe Isus.

(Copiii din lumea întreagă; din fetru)

Pe cine iubeste Isus? El te iubeste pe tine, pe mine și pe toți oamenii de pe pământ. Sunteți fericiți că Isus v-a creat și vă iubeste? Să spunem împreună: „Îți mulțumim, Isus, pentru că ne-ai creat (iubit)!”

Cântecel

• ZIUA 7 Sabatul

În șase zile, Isus a terminat de creat lumea noastră. Acum, a mai făcut încă o zi. Isus a zis: „Ziua a șaptea va fi o zi specială. Va fi o zi în care oamenii nu vor lucra, ci se vor bucura de toate lucrurile frumoase pe care le-am făcut.” Isus a numit această zi specială: Sabat. În fiecare Sabat, Isus se întâlnea cu Adam și Eva și petreceau timp împreună. În fiecare Sabat, Adam și Eva își aduceau aminte cât de mult îi iubea Isus. Știa că Isus va avea întotdeauna grijă de ei.

• Clopotei sau bețișoare

În fiecare Sabat, Isus dorește să petreacă un timp special cu noi. În ziua de Sabat ne aducem aminte ca Isus a creat întreaga lume pentru că ne iubește. Ce zi fericită este Sabatul! Să spunem împreună: „Îți mulțumim, Isus, pentru ziua de Sabat!”

Cântecel

LECȚIA BIBLICĂ

• Cercuri din fetru

V-a plăcut să învățați despre modul în care a creat Isus lumea noastră minunată?

Acum este timpul pentru istorisirea din Biblie.

Cântecel

• Comentarii înainte de încheiere

Să-i mulțumim din nou lui Isus pentru că a creat lumea noastră minunată și ne-a dat ziua specială de Sabat!

• Rugăciune

• Cântecel

Membru nou

În timp ce copiii cântă un cântecel, instructorul îl ia pe copilășul nou-venit și îl aduce în față ca să-l vadă toți copiii.

Cântecel

Vizitatori

Copiii bat din palme în timp ce cântă.

Cântecel

Zi de naștere

În timp ce se cântă, așază sărbătoritul pe un scăunel special.

Cântecel

Activități

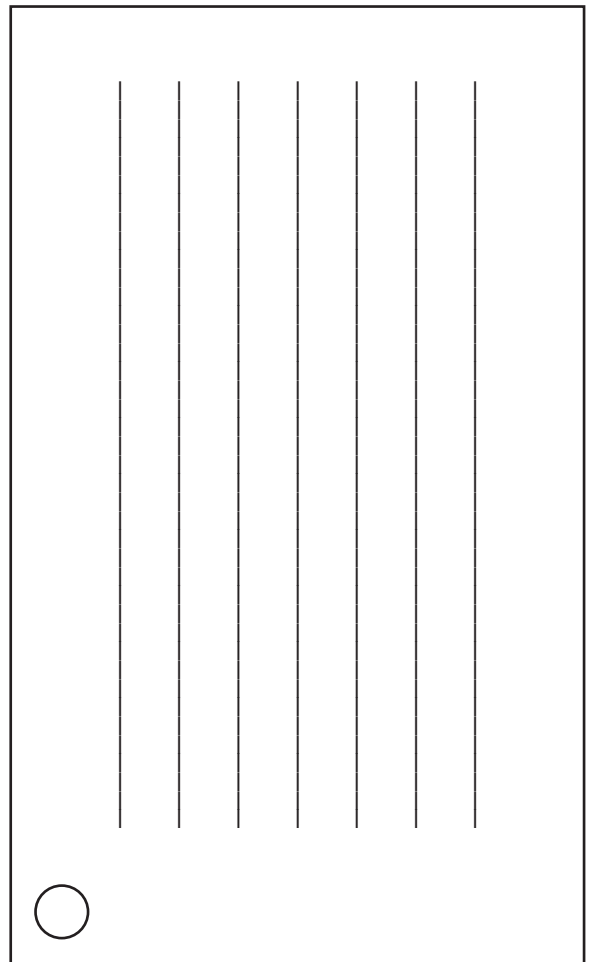
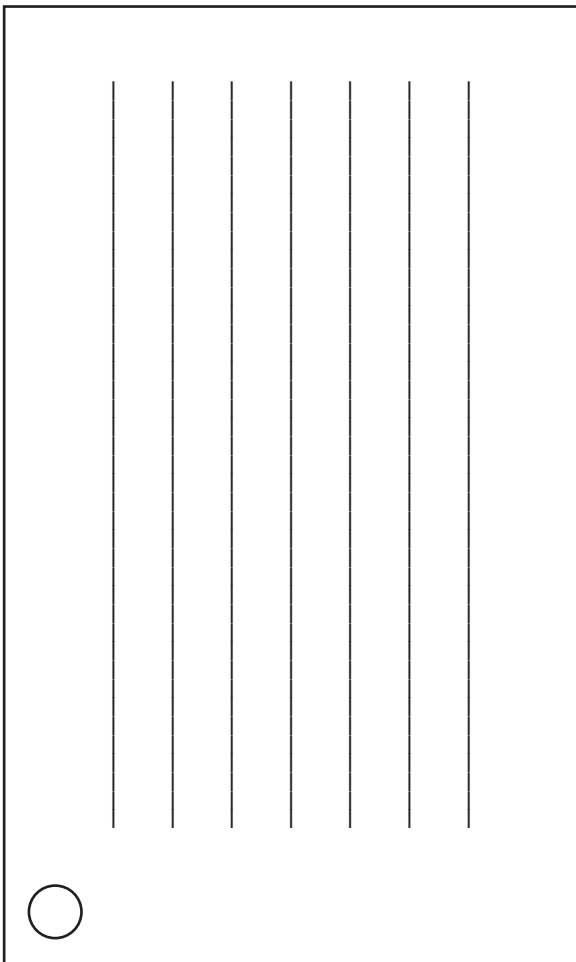
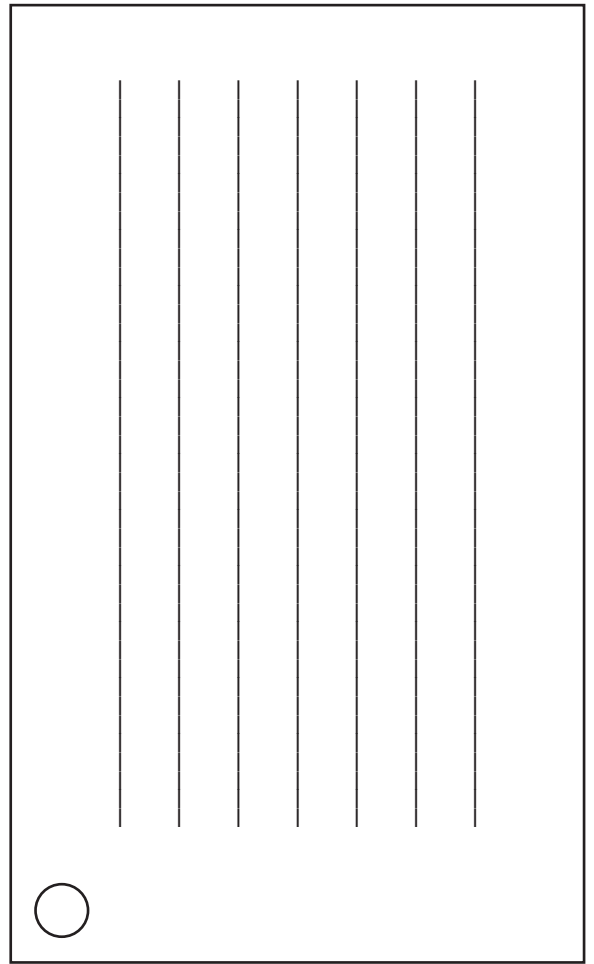
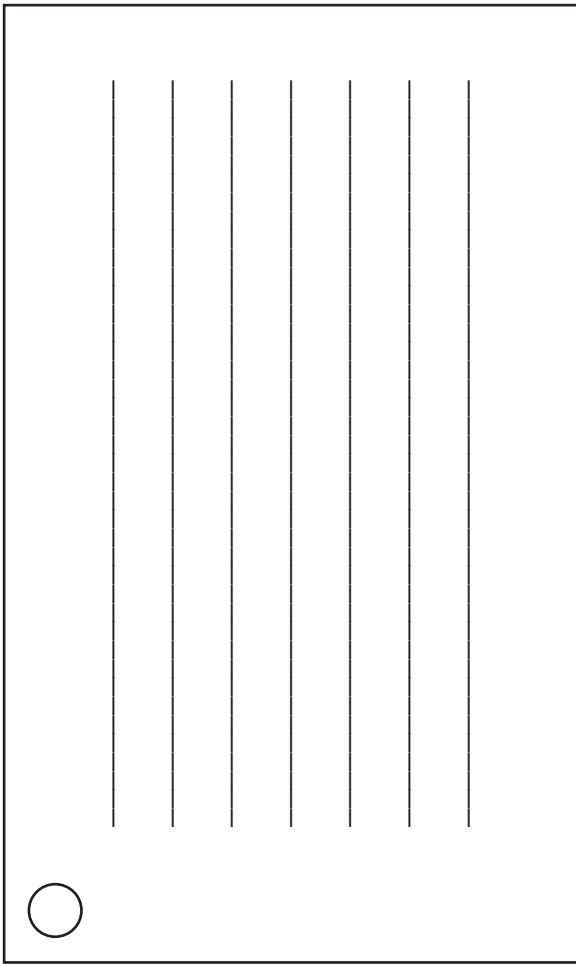

CINE A CREAT

Autor necunoscut

1. Cine a creat stelele pe cer?

Stelele, stelele...

Cine a creat stele pe cer?

Domnul Dumnezeu!

2. Cine a creat pasărea să zboare?

Pasărea, pasărea...

Cine a creat pasărea să zboare?

Domnul Dumnezeu!

3. Cine a creat peștele să-noate?

Peștele, peștele...

Cine a creat peștele să-noate?

Domnul Dumnezeu!

4. Cine ne-a creat pe noi pe toți?

Pe noi pe toți, pe noi pe toți...

Cine ne-a creat pe noi pe toți?

Domnul Dumnezeu!

5. Cine a creat stelele pe cer,

Pasărea, peștele?

Cine ne-a creat pe noi pe toți?

/:Domnul Dumnezeu!:/

ACTIVITĂȚI DE SEZON

PRIMĂVARA

Păsări (soare, frunze, flori)

Arată soarele (fetru galben), o ramură cu frunze noi/proaspăt înverzită, flori de primăvară (naturale sau artificiale), păsări de jucărie. Pomii artificiali sunt un loc frumos unde poți „cocoța” păsările.

Variante de pasări:

- Păsări din fetru: decupează păsări vii colorate din fetru și lipește-le pe flanelograf.
- Păsări de jucărie care imită cât mai realist trilarile păsărilor.

Picături de ploaie (nori de ploaie)

Umbrelă: O umbrelă din plastic transparent este ideală. Evită umbrelele cu imagini caraghioase pe ele.

Variante de „ploaie”:

- Nor de ploaie: Decupează un nor din fetru. Coase sau lipește picături de ploaie pe nor.
- Umple o sticlă cu apă și găurește-i capacul pentru a le arăta copiilor „picăturile de ploaie”.

VARA

Copaci/Flori/Păsări

Arată-le copiilor imagini cu pomi, flori și păsări.

Rațe

Rațe de plastic sau de cauciuc. Un iaz simplu poate fi făcut dintr-un vas umplut cu apă. Pe fundul acestuia se pot pune câteva pietricele.

TOAMNA

Veveriță/Nuci

O veveriță de jucărie și câteva nuci decojite. Copiii vor „ascunde” nucile într-un coș plin cu frunze de toamnă.

Frunze de toamnă

Împrăștie frunze pe podea în timp ce vorbești. Să ai un coș sau o cutie în care să ții frunzele.

IARNA

Broaște țestoase/Broaște

În timpul iernii, broaștele țestoase și broaștele se ascund sub frunze, în crăpăturile buștenilor sau se îngroapă parțial în noroiul de pe fundul iazurilor. Dă-i fiecărui copil o broască din plastic sau o țestoasă pe care să o ascundă sub nisip, sub pietre sau sub bușteni. Sau lasă-le ascunse ca să le găsească cei mici.

Fulgi de nea

- Confectionează „fulgi de nea” din polistiren. Împrăștie pe podea câțiva „fulgi de nea” și pune-i pe copii să-i adune.

Urs/Peșteră

Copiii pun ursuleți de pluș într-o peșteră ca să „hiberneze”.

Variantă de peșteră:

- Folosește o cutie de dimensiune medie pe post de „peșteră”. Decorează cutia cu un material gri sau maro. Nu uita că partea din față a cutiei trebuie să arate ca o intrare în peșteră.

EXERCITIIL DE SEZON (PRIMĂVARA)

• Păsări

Când gerul și zăpada depusă în timpul iernii dispar, începem să simțim soarele cald și plăcut de primăvară. Primăvara este un anotimp special. Atunci încep să înverzească copacii. Treptat, florile încep să crească. Și dacă ascuți cu atenție, vei auzi cântecele păsărilor. Probabil că spun și ele: „A sosit primăvara! Îți mulțumim, Isus, pentru primăvară!” Sunteți fericiți fiindcă Isus a făcut primăvara? Haideți să cântăm!

Cântecel

EXERCITIIL DE SEZON (PRIMĂVARA)

• Picături de ploaie (Nori de ploaie)

Ce cade din cer primăvara? Fulgi de nea? Nu. Ploaia? Da. Isus trimite ploaia ca să ude iarba, pomii și pentru ca florile să crească. Vă place să priviți ploaia? Să facem cu rândul pentru a sta sub umbrelă, în timp ce cântăm despre picăturile de ploaie. (Opțional. Copiii întind mâinile în față și imită cu degetele căderea ploii.)

Cântecel

EXERCITIIL DE SEZON (VARA)

• Copaci /Flori /Păsări

Îmi place vara! Vouă? Isus ne-a dăruit razele calde, plăcute ale soarelui. Soarele ajută copacii să crească înalți. Să întindem mâinile în sus în timp ce cântăm! Căldura soarelui ajută florile viu colorate să crească. Haideți să ne ridicăm și să ne prefăcem că suntem asemenea florilor care se apleacă în bătaia vântului! Și păsările iubesc lumina soarelui. Ele zboară și cântă fericite.

Cântecel

EXERCITIIL DE SEZON (VARA)

• Rațe

Îmi puteți spune ce este aceasta? Da, este o rață. Cine a făcut rața? Isus a făcut-o. Vara, rațelor le place să înoate în apă. Haideți să punem rășuștele în apă, în timp ce cântăm!

Cântecel

EXERCIȚII DE SEZON (TOAMNA)

• Frunze de toamnă

Îmi place să privesc copacii mari, înalți. Isus acoperă pomii cu frunze verzi ca să avem umbră în timpul verii călduroase. Ce se întâmplă după ce trece vara? Ce pătesc frunzele verzi? Încep să devină portocalii, roșii, galbene sau maro, apoi cad pe pământ. Căutați câteva frunze frumoase și puneți-le în coșuleț!

• Cântecel

EXERCIȚII DE SEZON (TOAMNA)

• Veveriță /Nuci

Știi ce este aceasta? Da, este o veveriță. Cine a creat veverița? Isus a creat veverițele. Ce fac ele? Caută nuci. Veverițelor le place să ascundă nucile pe care le-au găsit ca să le poată mânca în timpul iernii. Haideți să ajutăm veverița să-și ascundă nucile!

• Cântecel

EXERCIȚII DE SEZON (IARNA)

• Fulgii de zăpadă

Câteodată, în timpul iernii, ceva alb și rece cade din cer. Despre ce credeți că este vorba? (Arată-le fulgi de zăpadă sau zăpadă reală, dacă este posibil.) Zăpada este făcută din mulți fulgi mici de gheață. Isus a făcut fiecare fulg de zăpadă atât de frumos! Puteți veni să vă alegeți câțiva fulgi frumoși de zăpadă în timp ce cântăm!

• Cântecel

EXERCIȚII DE SEZON (IARNA)

• Urs /Peșteră

În timpul iernii, când este foarte frig și zăpada a acoperit pământul, cum te încălzești? Da. Te îmbraci cu un pulover sau un palton. Porți mănuși și căciulă călduroasă. Cu ce te încălți? Cu cizme călduroase. (Arată obiectele.) Dar ce fac urșii bruni ca să se încălzească în timpul iernii? (Arată ursul.) Isus îi dă ursului brun o haină de blană călduroasă. De asemenea, Isus îl ajută pe urs să găsească o peșteră în care să se adăpostească pe toată perioada iernii.

• Cântecel

EXERCIIII DE SEZON (IARNA)

• Broasca țestoasă / Broasca

Iarna este frig. Câteodată se așterne neaua pe pământ, iar lacurile și iazurile îngheață. Când este frig, ești recunoscător pentru faptul că trăiești într-o casă frumoasă și calduroasă? Dar unde locuiesc animalele când este frig? Isus ajută fiecare animal să știe unde să se adăpostească. Broasca este un animal micuț care doarme toată iarna. Să la căldură, ascunzându-se sub frunze, sub butuci sau în noroi.

• Cântecel

• Activitate

Cântă împreună cu cei mici un cântecel pe o temă aleasă de ei (despre Isus, despre natură, despre animale etc.).

PANA INSPIRAȚIEI...

Referințe din Scriptură

Câteva versete biblice care confirmă istoria Creației:

Geneza 1,2	Istoria Creațiunii
Exodul 20:8–11	Sabatul, semnul Creatorului
Iov 38, 39	Revelarea puterii lui Dumnezeu în creație
Psalmi 8	Creatorul este Dumnezeu. Lui Îi aducem închinarea noastră.
Psalmi 95	Creatorul și omul creat
Psalmi 104	Laudă Creatorului
Psalmi 33:6–9	Creația – prin cuvântul Domnului
Isaia 40:25–28	Puterea lui Dumnezeu susține creația
Isaia 45:18	Scopul lui Dumnezeu în crearea pământului
Isaia 65:17–25	Noul Pământ
Ioan 1:1–4	Isus este Creatorul tuturor lucrurilor
Coloseni 1:14–17	Isus, Răscumpărătorul (Psalmi 51:10; 2 Corinteni 5:17)
Evrei 11:3	Prin credință credem că lumea a fost creată.
Apocalipsa 14:6,7	Prima solie îngerească: Închinați-vă Dumnezeului Creator!
Apocalipsa 21:1	Un cer și un pământ nou.

Tema Creatorului și a creației Lui este principala temă a Bibliei. Totodată, este fundația istoriei. Primele capitole ale Genezei prezintă povestea creației, în timp ce ultimul capitol al Apocalipsei se încheie cu toate lucrurile devenite noi.

Referințe din Spiritul Profetic

Introducere

Îată-L, începutul creației lui Dumnezeu, care numără stelele, care a creat toate lumile. Pământul nostru este doar un mic punct și ar fi fost uitat în mulțimea lumilor asemenea unei frunzulițe pierdute printre copacii pădurii. Popoarele dinaintea Lui sunt „ca o picătură de apă din vadră” și „ca praful pe o cumpănă (...)”. (Isaia 40:15) (*Hristos, Lumina lumii*, p. 40)

Tu îi aparții lui Hristos prin faptul că ai fost creat, dar și prin faptul că ai fost răscumpărat, iar gloria lui Dumnezeu este implicată în succesul tău individual. (*That I May Know Him*, p. 309)

Dumnezeu a creat multe lumi

Mulți par să creadă că lumea aceasta și locuințele cerești constituie universul lui Dumnezeu, nu-i așa?

Însă Dumnezeu a creat multe lumi care respectă legea Sa. Aceste tărâmurii trăiesc pentru gloria Cre-

atorului. Locuitorii acestor lumi văd prețul imens care a fost plătit pentru răscumpărarea omului și sunt plini de uimire.

Domnul mi-a arătat o priveliște a altor lumi. Mi-au fost date aripi și un înger m-a însoțit din cetate până într-un loc strălucitor și glorios. Iarba locului era de un verde viu și păsările ciripeau un cântec plăcut. Locuitorii erau nobili, măreți și minunați. Comportamentul lor arăta imaginea lui Isus și înfățișarea lor radia de bucurie sfântă, grăind libertatea și fericirea locului.

„Am întrebat pe unul din ei de ce erau atât de minunați și de o frumusețe mult mai mare decât cei de pe pământ. Ei au răspuns: „Noi am trăit în supunere strictă față de poruncile lui Dumnezeu și nu am căzut în neascultare așa cum au făcut cei de pe pământ. Apoi am văzut doi copaci. Unul arăta ca pomul vieții din cetate. Fructele amândurora arătau minunat, dar din unul nu puteau mânca. Aveau puterea să mănânce din amândoi, dar le-a fost in-

terzis să mănânce din unul. Apoi, îngerul care mă însoțea mi-a spus: „Nimeni din acest loc nu a gustat din pomul interzis, dar, dacă vor mânca, vor cădea.” (*Maranatha*, p. 368)

Crearea lumii noastre, planificată înainte de căderea Satanei

Înainte de căderea Satanei, Tatăl S-a consultat cu Fiul Său în ceea ce privește crearea omului. Ei s-au hotărât să creeze lumea aceasta, să creeze animale și să-l facă pe om stăpân peste orice vietate de pe pământ. Când Satana a aflat scopul lui Dumnezeu, a fost invidios pe Hristos și a devenit gelos pentru că Tatăl nu l-a consultat și pe el în privința creării omului. (*Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 33)

Marele principiu al Creației

„Niciunul din noi nu trăiește pentru sine” (Romani 14:7). Aceasta este o lege a lui Dumnezeu în cer și pe pământ. Dumnezeu este marele centru. De la El vine tot ce înseamnă viață. Lui Îi aparțin toată slujirea, toată onoarea și toată supunerea ființelor create. Pentru acestea, există același mare principiu al vieții – dependența de Dumnezeu și conlucrarea cu El. Relația care există în familia curată a lui Dumnezeu din cer trebuia să existe și în familia Sa de pe pământ. Subordonat lui Dumnezeu, Adam trebuia să fie capul familiei de pe pământ, pentru a menține principiile familiei cerești. Acest lucru ar fi adus pace și fericire. Dar Satana era hotărât să se împotrivescă legii care spune că „nimeni nu trăiește pentru sine”. El dorea să trăiască pentru sine. A căutat să devină el însuși un centru de influență. De aici a pornit rebeliunea din cer, iar acceptarea de către om a acestui principiu a adus păcatul pe pământ. Când Adam a păcătuit, omul s-a separat de centrul stabilit de cer. Un demon a devenit puterea centrală în lume. Acolo unde ar fi trebuit să fie tronul lui Dumnezeu, Satana și-a așezat tronul lui. Lumea și-a așezat omagiul, ca o jertfă de bunăvoie, la picioarele vrăjmașului.

Cine ar fi putut să instaureze principiile poruncite de Dumnezeu în stăpânirea și conducerea Lui, pentru a contracara planurile lui Satana și pentru a aduce lumea înapoi, la loialitate față de El? (...) „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3:16). Acesta este remediul pentru păcat. (*Mărturii pentru biserică*, vol. 6, p. 236)

Marea lege a dăruirii

Nu este nimic, afară de sufletul egoist al omului, care să trăiască pentru sine. Nici o pasăre care spintecă văzduhul, niciun animal care se mișcă pe pământ nu slujește decât pentru binele altuia. Nu este nici o frunză a pădurii ori firicel firav de iarbă care să nu aibă de făcut o lucrare. Fiecare copac, arbust și frunză pulsează acel element al vieții fără de care nici omul, nici animalele n-ar putea trăi; iar omul și animalele, la rândul lor, slujesc viețuirii copacului, arbustului și frunzei. Florile își răspândesc parfumul și își expun frumusețea pentru fericirea omenirii. Soarele își revarsă lumina spre a înveseli nenumăratele lumi. Oceanul, el însuși sursa tuturor izvoarelor și fântânilor noastre, primește torențele de apă de pe întregul pământ, dar primește ca să dea. Aburii care se ridică din adâncul său se transformă și cad în ploii pentru a uda pământul, făcându-l să încolțească și să odrăslească.

Dar, lăsând la o parte toate aceste imagini nedesăvârșite, noi Îl vedem pe Dumnezeu în Isus. Privind la Isus, vedem că slava Dumnezeului nostru este de a da. „Nu fac nimic de la Mine Însumi”, zice Hristos. „Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine și Eu trăiesc prin Tatăl.” „Eu nu caut slava Mea”, ci slava Celui ce M-a trimis. (Ioan 8, 28; 6, 57; 8, 50; 7, 18.) În aceste cuvinte, se face cunoscut marele principiu, care este legea vieții pentru univers. Domnul Hristos a primit toate lucrurile de la Dumnezeu, însă El a primit ca să dea. Tot așa procedează El și în curțile cerești, în slujirea Sa pentru toate ființele create: prin Fiul iubit, viața Tatălui se revarsă peste toți și tot prin Fiul revine, printr-o slujire voioasă și de proslăvire, în valuri de iubire la Marele Izvor al tuturor. Și astfel, prin Hristos, circuitul binefacerilor este complet, reprezentând caracterul Marelui Dăător, legea vieții. (*Hristos, Lumina lumii*, p. 20)

Tot cerul e interesat de creație

Tot cerul s-a interesat profund și cu bucurie de crearea pământului și a omului. Ființele omenești erau ceva nou și deosebit. Au fost creați „după chipul lui Dumnezeu” și a fost planul lui Dumnezeu ca ei să populeze pământul. (*The Review and Herald*, 11 februarie 1902)

Planul lui Dumnezeu să repopuleze cerul

Dumnezeu a creat omul pentru gloria Lui. (...) Scopul lui Dumnezeu era să repopuleze cerul cu familia omenească, dacă s-ar fi dovedit ascultătoare de Cuvântul Său. Adam a fost testat, pentru a vedea dacă va fi loial (...) Dacă trecea testul, sfaturile lui către copii ar fi fost doar despre loialitate.

Mintea și gândurile lui ar fi fost la fel ca mintea și gândurile lui Dumnezeu (...) Caracterul lui ar fi fost modelat în concordanță cu caracterul lui Dumnezeu. (*Comentarii biblice AZȘ*, vol. 1, p. 1082)

Vocea lui Dumnezeu

La plămădirea lumii noastre, Dumnezeu nu era Lăndătorat unei materii dinainte existente. Dimpotrivă, toate lucrurile materiale și spirituale au apărut înaintea lui Iehova, la glasul Lui, și au fost create în vederea planului Său. Cerurile și toată oștirea lor, pământul și toate lucrurile de pe el nu sunt doar lucrarea mâinii Sale; ele au luat ființă prin suflarea gurii Sale. (*The Upward Look*, p. 340)

Cuvântul lui Dumnezeu

Energia creatoare, care a chemat lumile la viață, Există în Cuvântul lui Dumnezeu. Acest Cuvânt oferă putere; naște viață. Fiecare poruncă este o făgăduință; acceptată de către voință, primită în suflet, aduce cu ea viața Celui Infinit. Transformă firea și reface sufletul după chipul lui Dumnezeu. (*Educație*, p.126)

Lumea noastră frumoasă

Când Dumnezeu a făcut pământul, erau munți, dealuri și câmpii, iar printre ele erau răspândite râuri și cursuri de apă. Pământul nu era o câmpie întinsă, ci monotonia peisajului era întreruptă de dealuri și munți, nu așa de înalți și colțuroși cum sunt acum, ci având o formă frumoasă și simetrică. Nu se vedeau deloc stânci înalte și golașe, căci se aflau sub pământ, alcătuind un schelet al acestuia. Dealurile, munții și câmpiile frumoase erau împodobite cu plante, flori și copaci înalți și maiestuoși de toate speciile, cu mult mai înalți și mai frumoși decât copacii de astăzi. Aerul era curat și sănătos, iar pământul părea ca un palat nobil. Îngerii priveau și se bucurau de lucrările frumoase și minunate ale lui Dumnezeu. (*Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 33)

Om, creat după chipul lui Dumnezeu

După ce a fost creat pământul și viețuitoarele de pe el, Tatăl și Fiul și-au îndeplinit planul, hotărât înainte de căderea lui Satana, de a face om după chipul și asemănarea Lor. Ei lucraseră împreună la crearea pământului și a fiecărei viețuitoare de pe el. Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul și asemănarea Noastră.” Când a ieșit din mâna Creatorului său, Adam era de o înălțime nobilă și de o frumoasă simetrie. El era de mai bine de două ori mai înalt decât oamenii care tră-

iesc astăzi și era bine proporționat. Trăsăturile lui erau perfecte și frumoase. Pielea nu-i era nici albă, nici palidă, ci rumenă, îmbujorată, strălucind de o bogată tentă de sănătate. Eva nu era la fel de înaltă ca Adam. Capul ei ajungea puțin deasupra umerilor lui. Ea era, de asemenea, nobilă, desăvârșită în simetrie și foarte frumoasă. (*Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 33)

Viața – suflarea lui Dumnezeu

La crearea omului s-a descoperit puterea unui Dumnezeu existent ca Persoană. Când Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, forma umană era perfectă în toate întocmirile ei, însă era fără viață. Atunci, un Dumnezeu personal, existent prin Sine Însuși, a suflat asupra acelei forme suflarea de viață și omul a devenit o ființă vie, inteligentă. Toate părțile organismului uman au fost puse în mișcare. Inima, arterele, venele, limba, mâinile, picioarele, simțurile, facultățile mintale, toate și-au început lucrul și toate au fost condiționate de niște legi. Omul a devenit un suflet viu. Prin Hristos – Cuvântul, Dumnezeu ca Persoană l-a creat pe om și l-a înzestrat cu inteligență și putere. În Dumnezeu trăim, ne mișcăm și existăm. Fiecare bătaie a inimii, fiecare respirație sunt date de Acela care a suflat suflarea de viață în nările lui Adam – insuflate de un Dumnezeu mereu prezent, Marele Eu Sunt. (*The Review and Herald*, 8 noiembrie 1898)

Om – creat cu o mare forță vitală

Dumnezeu l-a înzestrat pe om cu o forță vitală atât de mare, încât acesta a făcut față înmulțirii bolilor neamului omenesc, consecință a obiceiurilor stricate, și a continuat să reziste timp de șase mii de ani. Acest fapt în sine este de ajuns pentru a ne dovedi tăria și energia pe care le-a dat Dumnezeu omului la crearea lui. A fost nevoie de mai mult de două mii de ani de crime și îngăduirea pasiunilor josnice pentru a aduce bolile, într-o măsură ceva mai mare, asupra neamului omenesc. Dacă Adam, la crearea sa, nu ar fi fost înzestrat cu de douăzeci de ori mai multă forță vitală decât au oamenii astăzi, rasa umană, cu obiceiurile actuale de a trăi, încălcând legile naturale, s-ar fi stins de pe pământ. În perioada primei veniri a Domnului Hristos, neamul omenesc degenerase atât de rapid, încât bolile acumulate până atunci apăsau asupra generației aceleia, aducând un val de suferință și greutatea unei nenorociri de nespuse. (*Mărturii pentru biserică*, vol. 3, p.138)

Creația

Patriarhi și profeti, Capitolul 2

„C

erurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului, și toată oștirea prin suflarea gurii Lui”. „Căci El zice, și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă”. (Psalmii 33:6,9) „El a așezat pământul pe temeliiile lui, și niciodată nu se va clătina”. (Psalmii 104:5)

Când a ieșit din mâna Creatorului său, pământul era deosebit de frumos. Suprafața sa era variat dispusă, cu munți, dealuri și câmpii, intersectate din loc în loc de râuri mari și lacuri încântătoare; dar dealurile și munții nu erau prăpăstioși și accidentați, plini de coborâșuri amietoare și abisuri înspăimântătoare, așa cum sunt astăzi; vârfulurile ascuțite și inegale ale munților pământului erau îngropate sub pământul roditor, care făcea ca pretutindeni să crească o vegetație luxuriantă. Nu existau mlaștini nesănătoase sau pământuri aride. Boschete pline de farmec și flori delicate se înfățișau ochilor în orice parte ai fi privit. Înălțimile erau acoperite de copaci mult mai falnici decât cei care există astăzi. Aerul era curat și sănătos, nepoluat de miasme otrăvitoare. Întreaga priveliște întrecea în frumusețe chiar și grădina cea mai bogat ornamentată a celui mai de seamă palat. Oștile cerești priveau scena cu încântare și se bucurau la vederea minunatelor lucrări ale lui Dumnezeu.

După ce pământul, cu bogăția vieții animale și vegetale, a fost adus la existență, omul, coroana lucrării Creatorului, pentru care a fost făcut pământul în toată frumusețea lui, a fost adus și el în prim-planul acțiunii divine. Lui i-a fost dată stăpânirea peste tot ceea ce ochii săi puteau cuprinde cu privirea; căci „Dumnezeu a zis: ‘Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească (...) peste tot pământul (...)’” Astfel, „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său (...) parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut”. (Geneza 1:26,27) Aici este prezentată în mod clar originea neamului omenesc; iar raportul divin este așa de clar prezentat, încât nu lasă nici o posibilitate de a se trage concluzii greșite. Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său. Nu este nici o taină în aceasta. Nu există nici un temei pentru a presupune că omul a evoluat printr-un mod lent de dezvoltare, de la formele inferioare de viață animală sau vegetală. O astfel de învățătură înjosește marea lucrare a Creatorului, coborând-o la nivelul îngust al concepțiilor omenești. Oamenii sunt atât de porniți să-L excludă pe Dumnezeu de la conducerea Universului, încât ei au înjosit omul, jefuindu-l de demnitatea originii sale. Dumnezeu,

care a așezat lumile înstelate în înălțime și a colorat cu o măiestrită delicatețe florile de pe câmp, care a umplut cerul și pământul cu minunățiile puterii Sale, atunci când a sosit timpul să încoroneze glorioasa Sa lucrare, să așeze în mijlocul ei pe cineva care să stea ca un stăpân al acestui minunat pământ, n-a dat greș în a crea o ființă vrednică de mâinile care i-au dat viață. Genealogia neamului nostru omenesc, așa cum ne este dată prin inspirație, ne duce înapoi la originea sa, nu la o linie de germeni, moluște și patrupede în dezvoltare, ci la Marele Creator. Deși format din țărână, Adam a fost „fiul lui Dumnezeu”.

El a fost așezat ca reprezentant al lui Dumnezeu, mai presus de ființele inferioare. Ele nu sunt capabile să înțeleagă sau să recunoască suveranitatea lui Dumnezeu, totuși au fost făcute cu capacitatea de a iubi și a sluji omului. Psalmistul spune: „I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui (...) fiarele câmpului, păsările cerului (...) și tot ce străbate cărările mărilor”. (Psalmii 8:6-8)

Omul trebuia să poarte chipul lui Dumnezeu atât în înfățișarea exterioară, cât și în caracter. Numai Hristos singur este „întipărirea Ființei” Tatălui (Evrei 1:3); omul însă a fost făcut „după chipul” lui Dumnezeu. Natura sa era în armonie cu voința lui Dumnezeu. Mintea sa era capabilă să înțeleagă lucrurile dumnezeiești. Sentimentele sale erau curate; apetitul și pasiunile lui erau sub controlul rațiunii. El era sfânt și fericit, purtând chipul lui Dumnezeu și fiind în perfectă ascultare de voința Sa.

Când a ieșit din mâna Creatorului său, omul avea o statură impozantă și o simetrie perfectă. În fățișarea lui purta amprenta sănătății și strălucea de viață și sănătate. Înălțimea staturii lui Adam era mult mai mare decât a oamenilor care locuiesc astăzi pe pământ. Eva era puțin mai mică în statură; totuși, înfățișarea ei era plină de frumusețe. Perechea lipsită de păcat nu purta nici un veșmânt artificial; ei erau îmbrăcați cu un acoperământ de lumină și slavă, așa cum poartă îngerii. Atâta vreme cât au trăit în ascultare de Dumnezeu, acest acoperământ de lumină a continuat să-i înveșmânteze.

După crearea lui Adam, fiecare ființă creată a fost adusă înaintea lui ca să-și primească numele; el a văzut că fiecareia îi fusese dat un tovarăș, dar printre ele „nu și-a găsit nici un ajutor care să i se potrivească”. (Geneza 2:20) Printre toate creaturile pe care Dumnezeu le-a făcut pe pământ, nu era nici una care să fie deopotrivă cu omul. Și Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el”. (Geneza 2:18) Omul

n-a fost făcut să trăiască în singurătate; el trebuia să fie o ființă sociabilă. Fără un tovarăș, frumusețea peisajului și desfătarea activității din Eden nu putea să ofere adevărata fericire. Chiar comuniunea cu îngerii nu putea satisface dorința, nevoia de simpatie și tovarășie. Nu era nimeni de aceeași natură cu el, care să iubească și să fie iubit.

Dumnezeu personal i-a dat lui Adam un tovarăș. El i-a făcut ajutorul „potrivit pentru el”, un ajutor care să-i corespundă, unul care era potrivit să fie tovarășul său și care putea fi una cu el în iubire și simpatie. Eva a fost creată dintr-o coastă luată de la Adam, aceasta însemnând că ea nu trebuia să-l controleze, să-l stăpânească pe el, care era capul, dar nici să fie călcată în picioare ca fiind inferioară, ci să stea lângă el ca fiind egali, să fie iubită și ocrotită de el. O parte din om, oase din oasele lui și carne din carnea lui, ea era cel de-al doilea eu al său, înfățișând strânsă unire și atașamentul plin de afecțiune ce trebuie să existe în această legătură. „Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește și îl îngrijește”. (Efeseni 5:29) „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup”. (Geneza 2:24)

Dumnezeu a fost Acela care a oficiat prima căsătorie. Astfel, această instituție îl are ca întemeietor pe Creatorul universului. „Căsătoria să fie ținută în toată cinstea” (Evrei 13:4); ea a fost unul dintre primele daruri pe care le-a dat Dumnezeu omului și este una dintre cele două instituții pe care, după căderea în păcat, Adam le-a luat dincolo de poarta Paradisului. Când principiile divine sunt recunoscute și urmate în această legătură, căsătoria este o binecuvântare; ea ocrotește curăția și fericirea neamului omenesc, satisface nevoile sociale ale omului și îi înalță natura fizică, intelectuală și morală.

„Apoi, Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden spre răsărit; și a pus acolo pe omul pe care-l întocmise”. (Geneza 2:8) Tot ceea ce a făcut Dumnezeu a fost de o frumusețe desăvârșită și nimic nu lipsea care ar fi putut contribui la fericirea perechii sfinte; și totuși, Dumnezeu le-a mai dat încă un semn al iubirii Sale, pregătind în mod special o grădină care să fie căminul lor. În această grădină erau toate soiurile de pomi, mulți din ei plini de parfum și fructe delicioase. Erau vii plăcute, crescând înalte, înfățișându-se totuși în modul cel mai plăcut, cu mlădițele lor încovoindu-se gata să se rupă de greutatea rodului îmbietor al celor mai variate și bogate soiuri. Munca lui Adam și a Evei era aceea de a aranja ramurile viței ca să formeze bolți, făcând astfel pentru ei o locuință din copacii plini de viață și acoperiți de frunze și fructe. Se aflau acolo

flori pline de un parfum suav, de o bogată paletă coloristică. În mijlocul grădinii se afla pomul vieții, întrecând în înfățișarea lui maiestuoasă toți ceilalți pomi. Fructele lui aveau înfățișarea unor mere de aur și argint și aveau puterea de a perpetua viața.

Creațiunea era acum completă. „Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor”. „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune.” (Geneza 1:31) Edenul înflorise pe pământ. Adam și Eva aveau cale liberă la pomul vieții. Nici o pată a păcatului și nici o umbră a morții nu întina minunata creațiune. „Stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și (...) toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie”. (Iov 38:7)

Iehova cel mare a pus temeliiile pământului; El a îmbrăcat tot pământul în veșmântul frumuseții și l-a umplut cu tot felul de lucruri folositoare omului; El a creat toate minunățiile pământului și ale mării. În șase zile, lucrarea cea mare de creațiune a fost terminată. Și „Dumnezeu (...) S-a odihnit în ziua a șaptea, de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Și Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.” (Geneza 2:2,3) Dumnezeu a privit cu satisfacție asupra lucrării mâinilor Sale. Totul era desăvârșit, vrednic de autorul divin, și El S-a odihnit, nu ca unul care era obosit, ci ca unul care era satisfăcut de roadele înțelepciunii și bunătății Sale și de manifestarea slavei Sale.

După ce S-a odihnit în ziua a șaptea, Dumnezeu a sfințit-o sau a pus-o deoparte, ca o zi de odihnă pentru om. Urmând exemplul Creatorului, omul trebuie să se odihnească în această zi sfântă, pentru ca, atunci când va privi cerurile și pământul, el să poată medita asupra mării lucrări de creațiune a lui Dumnezeu și pentru ca, văzând dovezile înțelepciunii și bunătății lui Dumnezeu, inima sa să poată fi plină de iubire și respect față de Făcătorul ei.

În Eden, Dumnezeu a instituit un monument de aducere aminte a lucrării Sale de creațiune, așezând binecuvântarea Sa asupra zilei a șaptea. Sabatul a fost dat lui Adam, părintele și reprezentantul întregii familii omenești. Observarea lui trebuia să fie un act de recunoaștere plină de mulțumire din partea tuturor celor ce aveau să locuiască pe suprafața pământului, că Dumnezeu a fost Creatorul lor și El este Suveranul lor legitim, că ei erau lucrarea mâinilor Lui și supuși ai autorității Sale. În acest fel, instituția Sabatului era în totul comemorativă și dată întregii omeniri. Nu era nimic în el care să umbrească sau să restrângă cumva aplicarea lui la vreun om.

Dumnezeu a văzut că Sabatul era esențial pentru om, chiar și în Paradis. El avea nevoie să lase deoparte, în una din cele șapte zile, propriile sale interese și ocupații, pentru ca să poată contempla mai profund lucrările lui Dumnezeu și să mediteze asupra puterii și bunătății Sale. El avea nevoie de Sabat ca să-i reamintească mai viu de Dumnezeu și să-i trezească mulțumirea pentru toate cele de care se bucura, pe care le avea și care veneau din mâna binefăcătoare a Creatorului.

A fost planul lui Dumnezeu ca Sabatul să îndrepte mintea oamenilor la contemplarea lucrării creației Sale. Natura vorbește rațiunii lor, declarând că există un Dumnezeu viu, un Dumnezeu Creator, Conducătorul suprem a toate. „Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui. O zi istorisește alteia acest lucru, o noapte dă de știre alteia despre el”. (Psalmii 19:1,2) Frumusețea ce îmbracă pământul este o dovadă a iubirii lui Dumnezeu. Noi o putem vedea în dealurile cele veșnice, în pomii cei falnici, în mugurii ce se deschid, cum și în florile cele suave. Toate vorbesc despre Dumnezeu. Sabatul, arătând totdeauna spre El, care le-a făcut pe toate, îi îndeamnă pe oameni să deschidă marea carte a naturii și să urmărească acolo dovezile înțelepciunii, puterii și iubirii Creatorului.

Primii noștri părinți, deși creați nevinovați și sfinți, nu erau în afara posibilității de a face răul. Dumnezeu i-a făcut agenți morali liberi, capabili să aprecieze înțelepciunea și bunătatea caracterului Său, cum și dreptatea cerințelor Sale, și, în deplină libertate și cunoștință de cauză, să asculte sau să nu asculte de El. Ei aveau să se bucure de comuniunea cu Dumnezeu și cu sfinții îngeri; dar mai înainte ca să li se acorde viața veșnică, credințioșii lor trebuia să fie pusă la probă. Chiar de la începutul existenței omului a fost pusă o interdicție asupra dorinței de satisfacere a poftelor, această fatală pasiune care a stat la temelia căderii lui Satana. Pomul cunoștinței, care se afla alături de pomul vieții în mijlocul grădinii, avea să fie un mijloc de testare a ascultării, credinței și iubirii primilor noștri părinți. În timp ce li s-a permis să mănânce după plăcere din toți ceilalți pomi, din acest pom erau oprite să guste, sub amenințarea pedepsei cu moartea. De asemenea, ei aveau să fie supuși ispitirilor lui Satana; dar, dacă aveau să treacă cu bine proba, în final ei aveau să fie așezați în afara puterii lui, bucurându-se veșnic de harul lui Dumnezeu.

Dumnezeu l-a așezat pe om sub lege, ca o condiție indispensabilă a existenței sale. El era un supus al guvernării divine și nu poate exista guvernare fără

lege. Dumnezeu putea să-l creeze pe om fără posibilitatea de a călca Legea Sa; El ar fi putut opri mâna lui Adam de a atinge fructul oprit; dar în cazul acesta omul n-ar mai fi fost un agent moral liber, ci un simplu automat. Fără libertatea de a alege, ascultarea sa nu avea să fie voluntară, ci forțată. În situația aceasta nu putea avea loc nici o dezvoltare a caracterului. O astfel de situație ar fi fost contrară planului lui Dumnezeu de a proceda cu locuitorii celorlalte lumi. Ar fi fost nedemn pentru om, ca ființă inteligentă, și acest lucru ar fi întărit acuzația lui Satana, potrivit căreia conducerea lui Dumnezeu este arbitrară.

Dumnezeu l-a făcut pe om neprihănit; El i-a dat trăsături nobile de caracter, fără nici un fel de tendințe spre rău, spre păcat. El l-a înzestrat cu o deosebită putere intelectuală și i-a prezentat cele mai puternice apeluri posibile pentru a fi credincios legământului său de supunere. Ascultarea, desăvârșită și continuă, era condiția fericirii veșnice. În această condiție, el avea să aibă acces la pomul vieții.

Căminul primilor noștri părinți avea să fie un model pentru alte cămine, pe măsură ce copiii lor aveau să plece de lângă ei și să stăpânească pământul. Căminul acela, înfrumusețat chiar de mâna lui Dumnezeu, nu era un palat magnific. Oamenii, în mândria lor, își găsesc plăcerea în ridicarea de edificii strălucitoare și costisitoare, glorificându-se prin lucrarea mâinilor lor. Dumnezeu însă l-a așezat pe Adam într-o grădină. Acesta era căminul său. Cerul albastru era acoperământul lui, pământul, cu delicatele lui flori și cu covorul ierbii de un verde viu, era podeaua căminului, iar ramurile încărcate de frunze ale pomilor deosebit de frumoși formau baldachinul lui. Pereții lui erau plini cu cele mai strălucitoare podoabe – lucrarea mâinilor Marelui Artist. De jur împrejurul perechii sfinte se găsea o lecție valabilă pentru toate timpurile, și anume că adevărata fericire nu se găsește în satisfacerea mândriei și luxului, ci în comuniunea cu Dumnezeu prin lucrările create de El. Dacă oamenii ar da mai puțină atenție la ceea ce este artificial și ar cultiva o mai mare simplitate, ar fi mult mai aproape în a corespunde scopului urmărit de Dumnezeu în crearea lor. Mândria și ambiția nu vor fi niciodată satisfăcute, dar aceia care sunt într-adevăr înțelepți vor găsi suficiente și înălțătoare plăceri în izvoarele de bucurie pe care Dumnezeu le-a așezat și le așază la îndemâna tuturor.

Locuitorilor Edenului le-a fost încredințată grija grădinii, „ca s-o lucreze și s-o păzească”. (Geneza 2:15) Ocupația lor nu era obositoare, ci plăcută și reconfortantă. Munca a fost dată de Dumnezeu

ca o binecuvântare pentru om, să-i ocupe mintea, să-i întărească corpul și să-i dezvolte capacitățile. În activitatea intelectuală și fizică, Adam a găsit una dintre cele mai înalte plăceri ale existenței sale sfinte. Și atunci când, ca urmare a neascultării sale, el a fost îndepărtat din frumosul său cămin și obligat să se lupte cu ariditatea pământului ca să-și câștige pâinea cea de toate zilele, chiar această muncă, deși cu totul diferită de ocupația plăcută din grădina Edenului, era un scut împotriva ispitei și un izvor de fericire. Cei care consideră munca un blestem, chiar dacă ea este însoțită de oboseală și durere, greșesc. Adesea, cei bogați privesc în jos cu dispreț la clasa muncitoare, dar faptul acesta este în totul în opoziție cu planul lui Dumnezeu în crearea omului. Ce sunt oare toate averile pe care cel mai avut om le are, în comparație cu moștenirea dată nobilului Adam? Și cu toate acestea, Adam nu trebuia să fie leneș. Creatorul nostru, care știe ce este spre binele și fericirea omului, i-a stabilit lui Adam lucrarea pe care o avea de făcut. Adevărata bucurie a vieții este aflată numai de bărbații și femeile care muncesc. Îngerii sunt lucrători sânguincioși; ei sunt slujitorii lui Dumnezeu în slujba fiilor oamenilor. Creatorul n-a pregătit nici un loc pentru indolenta practică a leneviei.

Dacă Îi rămăneau credincioși lui Dumnezeu, Adam și tovarăsa lui aveau să poarte răspunderea conducerii pământului. Lor le-a fost dat un control nelimitat asupra oricărei ființe vii. Leul și mielul se jucau împreună în pace în jurul lor și se întindeau împreună la picioarele lor; păsărelele pline de bucurie zburau fără teamă în jurul lor; și, în timp ce cântecele lor pline de bucurie se înălțau spre lauda Creatorului lor, Adam și Eva se uneau cu ele în a aduce mulțumiri Tatălui și Fiului.

Cei doi care alcătuiau perechea cea sfântă nu erau numai copii sub grija părintească a lui Dumnezeu, ci și învățăcei, primind învățături din partea Atotînțeleptului Creator. Ei erau vizitați de îngeri și aveau posibilitatea comunicării cu Făcătorul lor fără nici o perdea despărțitoare între ei. Erau plini de vigoarea ce venea de la pomul vieții și puterea lor intelectuală nu era decât cu puțin mai prejos de aceea a îngerilor. Tainele universului vizibil, „minunile Aceluia a cărui știință este desăvârșită” (Iov 37:16), le ofereau un izvor inepuizabil de învățură și bucurie. Legile ce acționează în natură și care au constituit obiectul de studiu al oamenilor timp de șase mii de ani erau deschise înțelegerii minții lor de către Cel veșnic, Inițiatorul și Susținătorul a toate. Ei vorbeau cu frunzele, cu florile și cu pomii, culegând de la fiecare secretele vieții lor. Adam era un bun cunoscător al fiecărei creaturi, de la puter-

nicul leviatan, ce se joacă în valurile mării, și până la insectele ce plutesc în razele de soare. Fiecareia dintre ele Adam i-a dat un nume, el fiind cunoscător al naturii și obiceiurilor lor. Slava lui Dumnezeu din ceruri, lumile nenumărate în mișcarea lor ordonată, „plutirea norilor”, tainele luminii și ale sunetului, ale zilei și ale nopții – toate erau deschise studiului primilor noștri părinți. Pe fiecare frunză a pădurii sau pe fiecare piatră din munți, în fiecare stea strălucitoare, pe pământ, în aer și pe cer, era scris numele lui Dumnezeu. Ordinea și armonia creațiunii le vorbeau despre înțelepciunea și puterea Celui infinit. Ei descopereau totdeauna ceva atrăgător care le umplea inimile cu o mai profundă iubire, făcându-i să izbucnească în cuvinte de mulțumire și recunoștință.

Atâta timp cât ei au rămas loiali legii divine, capacitatea de a cunoaște, de a se bucura și de a iubi avea să crească continuu. Ei aveau să câștige mereu noi comori de cunoștință, descoperind noi izvoare de fericire și obținând concepții din ce în ce mai clare despre iubirea nemăsurată și de nesecat a lui Dumnezeu.

Săptămâna literală

Patriarhi și profeti, Capitolul 9 (selecție)

Dumnezeu însuși a stabilit prima săptămână ca un etalon pentru săptămânile ce aveau să se succedă până la sfârșitul timpului. La fel ca toate celelalte, ea a fost formată din șapte zile literale. Șase zile au fost folosite pentru lucrarea creațiunii; în ziua a șaptea, Dumnezeu S-a odihnit și a binecuvântat atunci această zi, punând-o deoparte ca zi de odihnă pentru om.

Se depune un efort continuu pentru a explica lucrarea creațiunii ca un rezultat al unor cauze naturale; iar raționamentul omenesc este acceptat chiar de către cei ce mărturisesc a fi creștini, raționament ce este în flagrantă opoziție cu faptele cele simple ale Scripturii. Sunt mulți aceia care se opun cercetării profețiilor biblice, în mod deosebit acelea din Daniel și Apocalipsa, declarând despre ele că sunt obscure și deci nu le putem înțelege; cu toate acestea, chiar aceste persoane acceptă unele teorii care sunt în contradicție cu raportul mozaic. Dacă însă ceea ce a descoperit Dumnezeu este așa de greu de înțeles, cât de neprincipial este de a accepta simple presupuneri cu privire la ceea ce El n-a descoperit!

„Lucrurile ascunse sunt ale Domnului, Dumnezeului nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri pe vecie.” (Deuteronomul 29:29) El n-a descoperit niciodată oamenilor modul exact în care a adus la îndeplinire lucrarea

creațiunii. Înțelepciunea omenească nu poate pătrunde tainele Celui Preaînalt. Puterea Sa creatoare este tot atât de nepătrunsă ca și existența Sa.

Dumnezeu este temelia tuturor lucrurilor. Întreaga adevărată educație este în armonie cu lucrările Sale; toată educația creștină duce la ascultarea de conducerea Sa. Știința deschide noi perspective orizontului nostru; ea se înalță sus și explorează noi profunzimi; dar, ca rezultat al cercetărilor ei, ea nu aduce nimic care să fie în conflict cu revelația divină. Ignoranța poate căuta să susțină păreri greșite cu privire la Dumnezeu, apelând la știință; dar cartea naturii și Cuvântul scris aruncă una asupra alteia lumină. Noi suntem astfel conduși să adorăm pe Creator și să avem o încredere inteligentă în Cuvântul Său.

Cu toate acestea, lucrările creațiunii mărturisesc despre puterea și măreția lui Dumnezeu. „Cerurile spun slava lui Dumnezeu și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.” (Psalmii 19:1) Aceia care iau Cuvântul scris ca sfătuitoare al lor vor găsi în el un ajutor prețios în a-L înțelege pe Dumnezeu. „Înșușirile nevăzute ale Lui se văd lămurit, de la facerea lumii când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El, și anume puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui.” (Romani 1:20)

Sabatul

Educație, Capitolul 29

Valoarea Sabatului ca mijloc educativ este mai presus de orice apreciere. Orice ar cere Dumnezeu de la noi, ne dă înapoi îmbogățit și transformat de propria Sa slavă. Zecimea pe care a pretins-o de la Israel a fost folosită pentru păstrarea printre oameni, în frumusețea sa slăvită, a modelului Templului Său din ceruri, dovada prezenței Sale pe pământ. Tot așa, timpul pe care-l pretinde de la noi ni-l dă înapoi, purtând de data aceasta Numele și sigiliul Său. „Acesta va fi între Mine și voi”, spune El, „un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul”; „căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.” Exodul 31:13; 20:11. Sabatul este un semn al puterii creatoare și răscumpărătoare; el arată către Dumnezeu, ca izvor al vieții și cunoașterii; aduce aminte de slava de la început a omului și dă astfel mărturie despre scopul lui Dumnezeu de a recrea în noi propriul Său chip.

Atât Sabatul, cât și familia au fost instituite în Eden, iar în planul lui Dumnezeu ele sunt în mod indisolubil legate. În această zi, mai mult ca în oricare alta, ne este cu putință să trăim viața din Eden.

Planul lui Dumnezeu era ca membrii familiei să se unească în muncă și studiu, în închinare și recreere; tatăl ca preot al casei lui, iar mama și tata deopotrivă ca învățători și tovarăși ai copiilor lor. Însă rezultatele păcatului, schimbând condițiile de trai, au împiedicat într-o mare măsură strângerea lor laolaltă. Adesea, tatăl abia dacă vede fețele copiilor săi în cursul săptămânii. El este aproape complet lipsit de ocazia de a a-și educa sau însoți măcar copiii. Dar dragostea lui Dumnezeu a pus o limită cerințelor trudei. El Își pune mâna milostivă asupra Sabatului. În ziua Sa, El păstrează pentru familie ocazia comuniunii cu El, cu natura, a fiecăruia cu ceilalți.

Întrucât Sabatul este memorialul puterii creatoare, el este ziua mai presus de oricare alta, în care ar trebui să ne familiarizăm cu Dumnezeu prin lucrările Sale. În mintea copiilor, chiar noțiunea de Sabat ar trebui să fie legată de frumusețea lucrurilor naturale. Fericită este familia care poate să se ducă în Sabat la locul de închinare, așa cum Isus și discipolii Săi mergeau la sinagogă – peste câmpuri, de-a lungul malurilor lacului sau prin dumbrăvi. Fericiti sunt tatăl și mama care-și pot învăța copiii Cuvântul scris al lui Dumnezeu, cu ilustrații din paginile deschise ale cărții naturii; care se pot aduna sub copacii verzi, în aerul proaspăt, curat, pentru a studia Cuvântul și a înălța cântări de laudă Tatălui de sus.

Prin astfel de străngeri laolaltă, părinții îi pot lega pe copii de inimile lor și astfel de Dumnezeu, prin legături care nu pot fi rupte niciodată.

Ca mijloc de pregătire intelectuală, ocaziile Sabatului sunt de neprețuit. Lecția de la școala de Sabat să fie învățată nu printr-o privire fugară asupra lecțiunii în Sabat dimineața, ci printr-un studiu atent după-amiaza în Sabat pentru săptămâna viitoare, revăzând zilnic studiul sau aducând ilustrații noi în cursul săptămânii. În felul acesta, lecția se va fixa în memorie ca o comoară care nu poate fi niciodată cu totul pierdută.

Când ascultă predica, părinții și copiii să noteze textul și versetele citate și, pe cât se poate, linia raționamentului, pentru a și le putea repeta unul altuia acasă. Acest lucru va rezolva foarte bine oboseala cu care copiii ascultă adesea o predică și va cultiva în toți obiceiul de a fi atenți și de a gândi coerent.

Meditația asupra temelor astfel sugerate vor deschide pentru student comori la care nici nu a visat. El va dovedi în propria sa viață experiența descrisă în versetul:

„Când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele”. Ieremia 15:16

„Vreau să mă gândesc adânc la orânduirile Tale”. „Ele sunt mai de preț decât aurul, decât mult aur curat (...) Robul Tău primește și el învățatură de la ele; pentru cine le păzește, răsplata este mare.” Psalmii 119:48; 19:10,11

Sabatul în veșnicie

Cât de frumos era pământul atunci când a fost făcut de mâinile Creatorului! Dumnezeu a prezentat înaintea Universului o lume în care ochii Lui atotvăzători nu au putut găsi nicio pată sau întinare. Fiecare parte a creației ocupa poziția desemnată ei și răspundea scopului pentru care a fost creată. Pacea și sfânta bucurie umpleau pământul. Nu era haos, nici incompatibilitate. Nu era boală care să afecteze omul sau animalul, iar regnul vegetal era fără pată sau alterare. Domnul a privit la lucrarea mâinilor Lui, făcută de Hristos și declarată „erau foarte bune”.

Sabatul a fost sfințit la creațiune. Fiind rânduit pentru om, originea sa este timpul acela când „stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie, și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie”. Iov 38:7

Sabatul n-a fost dat numai pentru Israel, ci el a fost dat pentru lumea întreagă. El a fost făcut cunoscut omului în Eden și, asemenea celorlalte precepte ale Decalogului, este obligatoriu pentru totdeauna. „Câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.” Atâta vreme cât există cerul și pământul, Sabatul va fi și mai departe un semn al puterii Creatorului, și atunci când Edenul va înflori din nou pe pământ, ziua sfântă de odihnă a lui Dumnezeu va fi onorată de toți cei ce sunt sub soare. „În fiecare Sabat”, locuitorii pământului nou, slăvit, vor veni „să se închine înaintea Mea – zice Domnul.” (*The Faith I Live By*, p. 37)

Sabatul deosebește închinătorii lui Dumnezeu

Cei care I se închină lui Dumnezeu se vor evidenția îndeosebi prin faptul că respectă porunca a patra – deoarece acesta este semnul puterii Sale creatoare și dovada dreptului Său de a primi respectul și omagiul din partea omului. Cei nelegiuți se vor evidenția prin eforturile lor de a dărâma memorialul Creatorului și de a înălța instituția Romei. În conflictul acesta, creștinătatea va fi împărțită în două mari clase – aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus și aceia care se închină fiarei și chipului ei și primesc semnul ei. (*This Day With God*, p. 69)

Natura mărturisește lucrarea Domnului în om

Amprenta Divinității se vede asupra tuturor lucrurilor create. Natura mărturisește despre Dumnezeu. Minte deschisă, adusă în contact cu miracolul și taina universului, nu poate face altceva decât să recunoască lucrarea puterii infinite. Nu prin propria sa putere își dă pământul bunătațile și își continuă an după an mișcarea în jurul soarelui. O mână nevăzută conduce planetele în circuitul lor ceresc. O viață misterioasă însuflețește întreaga natură, o viață care susține nenumăratele lumi din spațiul necuprins; care întărește insecta minusculă, ce plutește în adierea de vară; care dă putere aripilor rândunicii în zborul ei și îi satură pe puii de corb care plâng; care desface bobocul și preschimbă floarea în fruct.

Aceeași putere care susține natura lucrează, de asemenea, și în om. Aceleași legi mărețe, care călăuzesc deopotrivă astrul și atomul, controlează și viața omului. Legile care guvernează acțiunea inimii, care reglează fluxul curentului vieții în corp sunt legile Inteligenței supreme, care are autoritatea de a dispune de sufletul omului. De la El provine viața a tot ce există. Adevărata ei sferă de acțiune nu poate fi descoperită decât în armonie cu El. Pentru tot ceea ce a fost creat, condiția este aceeași – o viață susținută prin primirea vieții lui Dumnezeu, o viață dusă în armonie cu voința Creatorului. Călcarea Legii Sale, în domeniul fizic, mintal sau moral, presupune plasarea acelei persoane în afara armoniei cu universul, introducerea disonanței, anarhiei, ruinei.

Pentru cel care învață să-i interpreteze în acest fel învățăturile, natura se luminează; lumea este un manual, viața este o școală. Uniunea omului cu natura și cu Dumnezeu, domnia universală a Legii, rezultatele călcării acesteia nu pot să nu impresioneze mintea și să nu modeleze caracterul. (*Educație*, p. 77)

Privilegiul părinților de a-i conduce pe copii la Dumnezeu prin studiul naturii

Țați și mame, îndemnați-i pe copiii voștri să învețe de la flori. Luați-i împreună cu voi în grădină și pe câmp, sub pomii înverziți și deprindeți-i să citească în natură solia iubirii lui Dumnezeu. Faceți ca gândul despre El să fie legat de păsări, flori și copaci, îndrumați-i pe copii să vadă în fiecare lucru plăcut și frumos, un cuvânt al iubirii lui Dumnezeu pentru ei. Recomandați-le religia voastră, prin însușirile ei plăcute. Faceți ca legea bunătații să fie scrisă pe buzele voastre.

Învățați-i pe copii că, prin iubirea cea mare a lui Dumnezeu, firea lor poate fi schimbată și adusă în

armonie cu El. Spuneți-le că El dorește ca viața să le fie frumoasă ca florile. Când culeg florile delicate, învățați-i că Cel care a făcut florile este mult mai frumos decât ele. În felul acesta, vrejul inimii lor se va înfășura în jurul Lui, va ajunge ca vița în jurul unui arac. Cel care e „cu totul plăcut” va ajunge pentru ei un tovarăș de fiecare zi și un prieten intim, iar viața lor va fi schimbată după chipul curăției Sale. (*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 95-98)

Învățați-i pe copii lecțiile naturii – din primii ani

Acestea sunt lecțiile pe care trebuie să le învețe copiii noștri. Copilului mic, incapabil încă de a învăța de pe pagina tipărită sau de a fi introdus în ordinea stabilită din sala de clasă, natura îi prezintă o sursă inepuizabilă de instruire și încântare. Inima care nu s-a împietrit încă prin contactul cu ceea ce este rău poate recunoaște rapid Prezența care domnește asupra tuturor lucrurilor create. Urechea care nu a surzit încă din pricina zgomotului lumii este atentă la Vocea care Se exprimă prin șoaptele naturii. Iar pentru cei care sunt mai bogați în ani, care au în mod constant nevoie de atenționările ei tăcute, privind cele spirituale și veșnice, învățătura primită din natură nu va fi o sursă mai puțin importantă, de plăcere și educație. Așa cum cei ce locuiau în Eden învățau de pe paginile naturii, așa cum Moise descoperea scrisul de mână al lui Dumnezeu din câmpiile și munții Arabiei, iar copilul Isus pe coastele dealurilor Nazaretului, tot așa pot învăța despre El și copiii de astăzi. Cele nevăzute sunt ilustrate prin cele văzute. Pe orice lucru de pe pământ, de la cel mai semeț copac al pădurii până la lichenul care se prinde de stâncă, de la oceanul nemărginit până la cea mai mărunț scoică de pe plajă, ei pot privi chipul și semnătura lui Dumnezeu.

Pe cât vă stă în putință, faceți așa încât copilul să fie adus din cei mai fragezi ani ai săi acolo unde acest manual minunat să fie deschis înaintea lui. Să privească scenele slăvite, zugrăvite de Marele Artist pe pânza mereu schimbătoare a cerului, să se familiarizeze cu minunile pământului și mării, să contemple tainele care se dezvăluie ale schimbării anotimpurilor și, în toate lucrările Sale, să învețe despre Creator. (*Educație*, pp. 99, 100)

Gânduri pentru încheiere

Dacă vom voi să ascultăm, atunci lucrurile create de Dumnezeu ne vor învăța lecțiile pre-

țioase ale ascultării și încrederii. De la stele, care în drumul lor fără urme prin spațiu își urmează de veacuri cursul rânduit lor, până la cea mai mică particulă, toate lucrurile din natură ascultă de voința Creatorului. Iar Dumnezeu Se îngrijește de toate și susține tot ceea ce El a creat. El, care susține lumile nenumărate în imensitatea spațiului, Se îngrijește, în același timp, de nevoile vrăbiuței care-și ciripește fără teamă modestul său cântec. Când oamenii pornesc la istovitoare muncă zilnică, ca și atunci când se pleacă în rugăciune, când se culcă seara, sau când se scoală dimineața, când cel bogat benchețuiește în palatul său, sau când cel sărac își strânge copiii în jurul mesei lui sărăcicioase, și unii și alții sunt în atenția veghetoare a Tatălui nostru ceresc. Nu se varsă nici o lacrimă fără ca Dumnezeu să nu fi luat cunoștință de ea. Nu există zâmbet pe care El să nu-l fi văzut.

Dacă noi am crede acestea pe deplin, atunci toate îngrijorările noastre neîntemeiate ar dispărea. Viața noastră n-ar mai fi plină de dezamăgiri, așa cum este acum; căci orice lucru, mare sau mic, ar fi așezat în mâinile lui Dumnezeu, care nu este nici pus în încurcătură de mulțimea grijilor și nici copleșit de greutatea lor. Ne-am bucura atunci de o pace lăuntrică de care mulți au fost străini. (*Calea către Hristos*, p. 86)

Studiul de-a lungul veșniciei

Toate comorile universului vor fi deschise spre studiu mântuitorului lui Dumnezeu. Neîncătușați de moarte, ei își iau zborul neobosit către lumile îndepărtate – lumi care au fost mișcate de durere la vederea necazului oamenilor și au tresăltat în cântări de bucurie la vestea despre un suflet salvat. Cu o bucurie de nedescris, copiii pământului ajung părtași la bucuria și înțelepciunea ființelor necăzute. Ei se împărtășesc din comorile de cunoștință și înțelegere câștigate prin veacuri și veacuri din contemplarea lucrărilor mâinilor lui Dumnezeu. Cu o viziune neumbrită, ei privesc slava creațiunii – sori, stele și sisteme, toate în ordinea rânduită lor înconjurând tronul Dumnezeirii. Numele Creatorului este scris pe toate lucrurile, de la cea din urmă și până la cea mai mare, și în toate se manifestă bogățiile puterii Sale.

Și anii veșniciei, în desfășurarea lor, vor aduce descoperiri mai bogate și mai slăvite despre Dumnezeu și despre Hristos. Pe măsură ce crește cunoștința, cresc și dragostea, respectul și fericirea. Cu cât oamenii Îl vor cunoaște pe Dumnezeu mai mult, cu atât mai mare va fi admirația lor față de caracterul Său. Când Isus deschide în fața lor

bogățiile mântuirii și realizările uimitoare în lupta cea mare cu Satana, inimile celor mântuiți sunt cuprinse de o devoțiune și mai arzătoare și, cu o bucurie și mai entuziastă, își ating harpele de aur și atunci de zece mii de ori zece mii și mii de mii de glasuri se unesc pentru a înălța coruri puternice de laudă.

„Și pe toate făpturile care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare și tot ce se află în aceste locuri, le-am auzit zicând: ‘A Celui ce șade pe scaunul de domnie, și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!’” (Apocalipsa 5:13)

Marea luptă s-a sfârșit. Păcatul și păcătoșii nu mai există. Universul întreg este curat. O singură vibrație de armonie și de bucurie străbate prin creațiunea imensă. De la Acela care a creat toate se revarsă viața, lumina și fericirea prin domeniile spațiului fără sfârșit. De la atomul minuscul și până la lumile cele mari, toate lucrurile, însuflețite și neînsuflețite, în frumusețea lor neumbrită și într-o bucurie desăvârșită, declară că Dumnezeu este iubire. (*Tragedia veacurilor*, pp. 677, 678)

Abrevieri

1BC - *Comentarii biblice AZȘ*, vol. 1

DA - *Tragedia veacurilor*

Ed - *Educație*

FLB - *The Faith I Live By*

GC - *Marea luptă*

HP - *În locurile cerești*

MB - *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*

MH - *Divina vindecare*

RH - *The Review and Herald*

3SG - *Spiritual Gifts*, vol. 3

SC - *Calea către Hristos*

3T - *Mărturii pentru biserică*, vol. 3

6T - *Mărturii pentru biserică*, vol. 6

TMK - *That I May Know Him*

TDG - *This Day With God*

UL - *The Upward Look*